

antydde, lader det blive ved denne første Behandling, men bidrager Sit til at fremme Forslaget, hvoraf der, som ogsaa antydet af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds, vistnok er Noget, som kan bruges, og jeg sigter navnlig her til Forslagets § 18; der er upaatvivlelig forskjellige Bestemmelser af den Art, som findes i den nævnte Paragraph, der med Nytte kunne tages. Dernæst er der vistnok ogsaa adskillige af de andre Bestemmelser i Lovforslaget, paa hvis Indførelse man ved en senere Behandling, maaskee igjennem den Betænkning, som muligvis vil forudgaae 2den Behandling, kan være forberedt til næste Aar. Vi bør vel heller ikke forsømme at faae statistiske Oplysninger om endeel af det, som det ærede Medlem vilde have indført i Loven, men som jeg ikke finder det hensigtsmæssigt at gaae ind paa. Det var jo ogsaa muligt, at nogle af de Bestemmelser, der ere foreslaaede Revisionsvæsenet betræffende, kunde komme til Anvendelse, skøndt dog, saavidt jeg kan skønne, ikke i den Form, hvori de her ere givne. Jeg kan ikke undlade at bemærke, at det forekommer mig, som om hverken den ærede Forslagsstiller eller den ærede Finansminister for Kongeriget synes at have Meget tilovers for Regnskabsretten, idet de mene, at det nuværende Revisionsvæsen maatte kunne forbedres derhen, at det traadte fuldkommen istedetfor en saadan Ret. Jeg havde nu egentlig troet, at den ærede Forslagsstiller paa en Maade vilde indpaa en Regnskabsret. Det er os jo bekjendt, at der i Monarchiet forberedes Noget i den Retning, og jeg har endog hørt Folk siige, at det Løfte om en Regnskabsret, der er givet ved Kællersforfatningen, var det Eneste, der duebe af hele Forfatningen. Vi have jo seet, at Finansministeren for Monarchiet har afgivet de fleste af sine Forretninger til andre Ministerier, og der er Mange, der have meent, at det netop var for uforstyrret at kunne lægge Haand paa Opfyldelsen af dette Løfte. Det gjør mig derfor ondt, at Indførelsen af en Regnskabsret har været mødt med saa ringe Faveur her; jeg troede netop, at Kongeriget skulde faae Nytte af de til dens Indførelse sigtende Bestræbelser. Men hvorom Alting er, saa haaber jeg, at Lovforslaget vil gjennem-

gaae en senere Behandling og vel blive meget beklippet, men at der dog maa blive Noget tilbage, som man kan bruge.

Fischer: Det er med Hensyn til det Punkt, som den sidste ærede Taler i Slutningen af sit Foredrag omtalte, at jeg ønsker at tillade mig en Bemærkning. En af de væsentligste Forandringer, der vilde indtræde som Følge af det foreliggende Lovforslag, vilde unegtelig være i Statsrevisoratets Stilling. Jeg er enig med den ærede Forslagsstiller i eet Punkt, nemlig at det kunde være endog i høj Grad ønskeligt at foretage nogle Forandringer i de Bestemmelser, hvorved Statsrevisoratets Stilling er bleven fastsat. Den ærede Rigsdagsmand har idag udtalt sin Anerkjendelse af dette Institut, og det har, tildeels af personlige Grunde, glædet mig meget at høre en saadan Udtalelse; thi man har tidligere af den ærede Rigsdagsmand hørt Udtalelser, der just ikke ere gaaede ganske i samme Retning. En Forandring troer jeg, som sagt, vilde være ønskelig, men saameget mere anseer jeg det for vigtigt, at man strax fastholder, at Forandringen ikke kan gaae i den Retning, som her er foreslaaet, ikke kan iværksættes paa den Maade, som den ærede Rigsdagsmand har tænkt sig. Statsrevisoratets Stilling er bestemt ved Grundlovens § 53; denne § er allerede engang oplæst idag, og jeg skal derfor nu kun oplæse et Par Ord deraf. Den begynder saaledes: „Hvert Thing udnævner 2 lønede Revisorer. Disse gennemgaae det aarlige Statsregnskab og paasee, at samtlige Statens Indtægter deri ere bleve opførte“, og saa fremdeles; heraf formener jeg, det maa aldeles klart fremgaae, at Statsrevisoratets Forretninger begynde, naar Statsregnskabet er tilstede. Hvilken Tanke man kan have havt, dengang man paa den grundlovgivende Rigsforsamling vøterede denne §, maa vistnok nu være tvivlsomt; hvad der nu kommer i Betragtning, er de Ord, der staae i Grundloven, og de forudsatte aabenbart, at Statsrevisoratet begynder sin Virksomhed, naar Statsregnskabet er tilstede. Men den ærede Rigsdagsmand tænker sig Statsrevisoratets Virksomhed paa en heel anden Maade. Han tænker sig Statsrevisionen